

sluttes ad telegrafisk vej eller pr. fjernskriver, sikkert er meget hyppige, men de egner sig ikke for stempelafgiften. Forsynes en sådan tilkendegivelse senere med en underskrift, vil det herved oprettede dokument blive stempelpligtigt, jfr. forslaget § 9, stk. 1.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til § 7, stk. 2, i den gældende stempellov.

Til § 9.

Ad stk. 1. Forslaget svarer til den gældende stempelovs § 6, stk. 1. Der henvises til bemærkningerne foran til forslaget § 1.

Ad stk. 2. Bestemmelsen svarer til den gældende stempelovs § 8, stk. 1. Reglen i sidstnævnte paragrafs stk. 2 om, at bestemmelser, der kun angår bipunkter i den ved dokumentet ordnede hovedretshandel, ikke medfører yderligere afgift, er udeladt i forslaget. Den må anses for overflødig, navnlig når reglerne i den gældende lovs § 109, stk. 1, om stempelafgift for erklæringer og afkald m. v. og i § 90, stk. 3, 2. led, om stempelafgift for ikke i loven særskilt nævnte dokumenter, der begrundes en retlighed eller forpligtelse af pengeværdi, ikke er foreslået opretholdt.

Til § 10.

Bestemmelserne afløser den gældende stempelovs § 7, stk. 3, og §§ 9-10, og indholdet svarer i det store og hele til disse bestemmelser. Den gældende lovs § 9, stk. 3, er dog overført til forslaget afsnit II (§ 63, stk. 4).

Ad stk. 3. Efter den gældende stempelovs § 7, stk. 3, kræves, at det nye dokument skal være stemplet inden udløbet af det første dokumentets stemplingsfrist. Dette krav er det ikke anset for nødvendigt at opretholde. Det må være tilstrækkeligt, at det nye dokument *udstedes* inden fristens udløb. En af stempelovsudvalgets foreslået videregående regel (udvalgets udkast § 10, stk. 2), hvorefter det første dokumentes stempelpligt bortfalder, selv om nyt dokument oprettes efter udløbet af stemplingsfristen for det første dokument, må anses for at være mindre hensigtsmæssig, da en sådan regel vil indebære, at strafansvar for unkladit stempling kan bortfalde ved at oprette — og stemple — et nyt dokument om samme retsforhold.

Til § 11.

Forslagets stk. 1 svarer til den gældende stempelovs § 30, stk. 1, og forslaget § 2 svarer til lovens § 31, stk. 1, og § 48, stk. 3.

Hvis den krævede stempelpåtegning mangler, skal den anholdelsespligtige myndighed anholde dokumentet, jfr. forslaget § 33, stk. 3, og stempel-

myndigheden kan så gå frem efter reglerne i forslaget § 24. Bestemmelsen i den gældende lovs § 30, stk. 2, hvorefter dokumentet skal stemples „efter lovens almindelige regler“, det vil sige uden hensyn til den muligt erlagte afgift for det dokument, som det slutter sig til, såfremt det ikke kan godtgøres, at sidstnævnte dokument er stemplet, er ikke opretholdt i forslaget. Selv uden positiv regel må det være klart, at et dokument skal stemples efter sit eget indhold, når det ikke kan godtgøres, at der allerede er stemplet et dokument, som i relation til stempeloven er helt eller delvis identisk med det nye dokument. Bestemmelsen i den gældende lovs § 51, stk. 2, om stempling af en genpart „i hoveddokumentets sted“, når det ikke kan godtgøres, at hoveddokumentet er stemplet, er heller ikke opretholdt i forslaget. Når det i forslaget § 23 hedder, at stempelmyndigheden fastsætter stempelafgiften, hvis den bliver bekendt med, at et stempelpligtigt dokument ikke er stemplet, findes der ikke at være tilstrækkelig anledning til at bibeholde en regel som i lovens § 51, stk. 2.

Kapitel 2.

Til § 12.

Forslaget afløser den gældende stempelovs § 11, stk. 3, hvorefter den beregnede afgift skal afrundes *opad* til det nærmeste med 10 øre delelige beløb. Forslaget vil medføre, at der ikke skal svares afgift i tilfælde, hvor beregningen fører til et stempelbeløb på mindre end 1 kr.

Til § 13.

Bestemmelsen afløser den gældende stempelovs § 11, stk. 4, der bestemmer, at hvis den ydelse, hvorefter et dokument skal stemples, er angivet i en udenlandsk pengesort, skal det stempelpligtige beløb beregnes efter et af finansministeriet fastsat omsætningsforhold. I henhold hertil er det ved bekendtgørelse nr. 240 af 30. september 1931 fastsat, at der ved omsætningen til dansk mønt skal regnes med den kurs, der gælder for vedkommende pengesort på stemplingstiden, samt at der for de pengesorter, der noteres på Københavns børs, skal regnes med den senest noterede kurs. Denne regel er optaget i forslaget med den ændring, at det skal være køberkursen på tidspunktet for stempelpligtens indtræden, som lægges til grund for afgiftsberegningen.

Til § 14.

Forslaget svarer til den gældende stempelovs § 12. Den ændrede formulering tilsigter ingen ændring i realiteten.